

การวิเคราะห์เชิงอาชญากรรมและแนวทางการป้องกัน: สภาวะพฤติการณ์ เสี่ยงและอาชญากรรมบนแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มบุคคลหลากหลาย ทางเพศในสังคมไทย

A Criminological Analysis and Preventive Approaches: The Risk Conditions and Crimes on Dating Applications among LGBTQ+ in Thai Society

ภิมากร โดมมงคล

Phimakorn Dommongkol

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Humanities and Social Sciences, KhonKaen University, Thailand

E-mail: phimdom@kku.ac.th

Received April 9, 2026; Revised May 15, 2026; Accepted August 26, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะพฤติการณ์เสี่ยง รูปแบบอาชญากรรม วิเคราะห์เชิงอาชญาวิทยา และเสนอแนวทางป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้แอปพลิเคชันหาคู่ในกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) โดยใช้ระเบียบวิธีทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบจากข้อมูลทุติยภูมิระหว่างปี พ.ศ. 2563–2567 ร่วมกับสามกรอบทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีความกดดันทั่วไป ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม และแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม (CPTED) ผลการศึกษาพบพฤติการณ์เสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ โรคติดต่อร้ายแรงประเภทภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV) พฤติกรรมเสพยาเสพติด การใช้สารเสพติดร่วมกับการมีเพศสัมพันธ์ (Chemsex) อาการปวดต้นคอจากการใช้งานเป็นเวลานาน และภาวะลำทางสายตา ส่วนอาชญากรรมที่พบจำแนกเป็นการล่วงละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน เครือข่ายยาเสพติดออนไลน์ การค้าประเวณีและแพลตฟอร์มบริการทางเพศแฝง และอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะ การวิเคราะห์ชี้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหล่านี้มีรากฐานมาจากความเครียดระดับจุลภาค อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการขาดผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพในพื้นที่นัดพบ บทความจึงเสนอแนวทางป้องกันเชิงบูรณาการสี่ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล ครอบครัว สังคมและชุมชน และภาครัฐ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่ปลอดภัยและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: แอปพลิเคชันหาคู่; กลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+); การป้องกันอาชญากรรม

Abstract

This academic article aims to study risk conditions, crime patterns, criminological analysis, and propose preventive measures for crimes arising from the use of dating applications among LGBTQ+ individuals. The methodology is a systematic literature review of secondary data from

2020–2024, combined with three theoretical frameworks: General Strain Theory, Social Process Theory, and Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED). The findings identify significant risk behaviors including HIV, sex addiction, chemsex (drug use during sex), text neck syndrome from prolonged use, and digital eye strain. Crimes are categorized as child and youth sexual abuse, violence against life and property, online drug networks, covert prostitution and sexual service platforms, and crimes in public spaces. The analysis indicates that these deviant behaviors are rooted in micro-level stress, peer influence, and the absence of capable guardians in meeting places. The article proposes a four-level integrated prevention approach: individual, family, society/community, and government, to create a safe digital environment and sustainably uphold the human dignity of LGBTQ+ people in Thai society.

Keywords: dating applications, LGBTQ+, crime prevention

บทนำ

นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนผ่านจากยุคคอมพิวเตอร์เข้าสู่ยุคดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างสังคมปรับตัวเข้าสู่รูปแบบสังคมเครือข่ายดิจิทัล (Digital Network Society) ที่ไร้วอร์มแดน (Dijk, 2020) สอดรับกับการขับเคลื่อนนโยบายจากรัฐบาลที่ต่อเนื่องมาจากยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 มุ่งหน้าสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy) เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ (Office of the National Digital Economy and Society Commission, 2023)

ก่อนการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลเต็มรูปแบบ องค์การและโครงสร้างทางสังคมได้นำแนวคิด 'องค์กรเสมือนจริง' (Virtual Organization) และการทำงานทางไกลมาใช้เพื่อเชื่อมโยงบุคลากรและองค์ความรู้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ ซึ่งแนวคิดนี้ไม่ได้หยุดอยู่เพียงมิติทางธุรกิจ แต่ได้ขยายผลสู่พฤติกรรมส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิด 'ความสัมพันธ์เสมือน' (Virtual Intimacy) ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ อย่างไม่รู้ตัว เทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์เหล่านี้กลับเป็นดาบสองคม เมื่อกลุ่มผู้ไม่หวังดีได้อาศัยภาวะนิรนาม (Anonymity) บนโลกออนไลน์เป็นเครื่องมือแสวงประโยชน์ โดยเฉพาะในกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ซึ่งแม้ในปัจจุบันจะได้รับการยอมรับมากขึ้น แต่ข้อมูลเชิงสถิติยังพบว่ายังมีผู้ใช้งานจำนวนมากที่เลือกใช้แอปพลิเคชันหาคู่ที่ระบุฟังก์ชันตำแหน่ง (Geo-social Networking Apps) เช่น Grindr, Hornet, Jack'd, HeeSay และ Blued เพื่อสร้างพื้นที่ปลอดภัยเสมือนในการสร้างเครือข่ายหรือตอบสนองรสนิยมทางเพศ

ประเด็นที่น่ากังวลคือแอปพลิเคชันหาคู่มักมีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเชิงลึก (Sensitive Data) ทั้งสถานะทางเพศและสถานะสุขภาพ (Health Status) ซึ่งทำให้ผู้ใช้งานกลายเป็นเป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable Target) สำหรับอาชญากรไซเบอร์ แม้หลังการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ในกลางปี 2565 ตัวเลขคดีกลับยังคงสูงขึ้น โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2566 พบคดีอาชญากรรมออนไลน์สูงถึงกว่า 200,000 คดี มูลค่าความเสียหายมากกว่า 30,000 ล้านบาท โดยหนึ่งในประเภทคดีที่เติบโตเร็วที่สุดคือการหลอกลวงให้โอนเงินที่มาจากการเก็บ

ข้อมูลส่วนบุคคล (Ministry of Digital Economy and Society [MDES], 2023) สะท้อนว่าการบังคับใช้ PDPA ในบริบทแอปพลิเคชันหาคู่ที่มีลักษณะเฉพาะยังคงเป็นความท้าทาย

นอกจากนี้ยังพบการแทรกซึมของโฆษณาสินค้าที่ตอบสนองกามารมณ์และสารกระตุ้นทางเพศภายในแอปพลิเคชัน ซึ่งนำไปสู่การบริโภคที่ขาดการควบคุม ด้วยสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้เขียนจึงมุ่งศึกษาสถานะความเสี่ยง รูปแบบอาชญากรรม วิเคราะห์เชิงอาชญาวิทยา และเสนอแนวทางป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้แอปพลิเคชันหาคู่ในกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างโอกาสในการเชื่อมต่อทางสังคม กับความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไซเบอร์ที่ทวีความรุนแรงและซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันดิจิทัล (Digital Resilience) และเสนอแนะแนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมดิจิทัลให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อันเป็นรากฐานสำคัญในการคุ้มครองสิทธิและความปลอดภัยของประชากรในยุคดิจิทัลสืบไป

ในท่ามกลางการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลภายใต้นโยบายเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digital Economy) ของประเทศไทย เทคโนโลยีได้กลายเป็นกลไกสำคัญที่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างสังคมสู่รูปแบบสังคมเครือข่ายดิจิทัล (Digital Network Society) ที่ไร้วัดแดน (Dijk, 2020) สอดรับกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นการยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้วยนวัตกรรม (Office of the National Digital Economy and Society Commission, 2023) ส่งผลให้กลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจหรือเศรษฐกิจสีรุ้ง (Rainbow Economy) ที่โดดเด่น (LGBT Capital, 2023) เลือกใช้แอปพลิเคชันหาคู่ที่ระบุพิกัดตำแหน่ง (Geo-social Networking Apps) เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างพื้นที่ส่วนตัวเสมือน เพื่อเชื่อมโยงทางสังคมและตอบสนองอรสนิยมเฉพาะตัว ภายใต้ภาวะนิรนาม (Anonymity) ที่เอื้อต่อการแสดงออกถึงตัวตนที่อาจถูกจำกัดในสังคมกายภาพ

อย่างไรก็ตาม พื้นที่เสมือนจริงนี้กลับเป็นดาบสองคมที่แฝงไปด้วยภัยคุกคาม เนื่องจากลักษณะการใช้งานที่ต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเชิงลึกและละเอียดอ่อน (Sensitive Data) อาทิ พิกัดตำแหน่งที่แม่นยำ สถานะทางเพศ และสถานะสุขภาพ (Health Status) เหล่านี้ได้กลายเป็นช่องว่างสำคัญที่ทำให้ผู้ใช้งานตกเป็นเป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable Target) สำหรับอาชญากรไซเบอร์และการแสวงประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่หมิ่นเหม่ต่อกฎหมายและศีลธรรมสำหรับอาชญากรไซเบอร์ เมื่อวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory: GST) จะพบว่าความเหลื่อมล้ำและการตีตราทางสังคมในโลกออฟไลน์อาจสร้างความกดดัน (Strain) ให้กลุ่ม LGBTQ+ แสวงหาการยอมรับในโลกออนไลน์ แต่สภาพแวดล้อมดิจิทัลที่มีการหลอกลวงหรือการขู่เข็ญกลับกลายเป็นปัจจัยกระตุ้นความเครียดซ้ำเติม ซึ่งนำไปสู่การปรับตัวในทางที่ผิดหรือการตกเป็นเหยื่อได้ง่ายขึ้น

สอดคล้องกับทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory) ที่อธิบายว่าพฤติกรรมและความเสี่ยงของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) โดยในแอปพลิเคชันเหล่านี้ กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ขาดการควบคุมอย่างเหมาะสม (Social Control) และความอ่อนแอของพันธะทางสังคมออนไลน์ ทำให้ภาวะนิรนามที่เคยเป็นเกราะป้องกันกลับกลายเป็นปัจจัยที่เพิ่มความเสี่ยงต่อปรากฏการณ์ความรุนแรงในรูปแบบออนไลน์สู่สถานะจริง (Online-to-Offline Violence) ไม่ว่าจะเป็นการล่วงละเมิดทางเพศหรือการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (Ratchaneekallayalack, 2021) ด้วยสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมีความขัดแย้งระหว่างโอกาสในการเชื่อมต่อ

และความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษากลไกและผลกระทบจากการใช้งานแอปพลิเคชันดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์หาแนวทางป้องกันอาชญากรรม บทความนี้มุ่งหวังที่จะนำเสนอแนวทางการป้องกันอาชญากรรมและการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมดิจิทัลให้เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยอย่างแท้จริงผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความปลอดภัยของประชากรท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคเทคโนโลยีสืบไป

พลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลกับพื้นที่เสมือนของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชากรไทยที่สูงถึงร้อยละ 88.3 (We Are Social & Meltwater, 2024) ประกอบกับศักยภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ซึ่งมีอำนาจการซื้อสูงเป็นอันดับต้น ๆ ของภูมิภาคเอเชียภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีรุ้ง (Rainbow Economy) (LGBT Capital, 2023) ได้ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแอปพลิเคชันหาคู่ระบุพิภักดิ์ตำแหน่ง (Geosocial Networking Apps) อย่างต่อเนื่อง อาทิ Grindr, Hornet, Jack'd และ HeeSay แพลตฟอร์มเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นพื้นที่เสมือนจริง (Virtual Space) ที่เอื้อต่อการจัดการอัตลักษณ์ และการรักษาความเป็นส่วนตัว โดยมีวัตถุประสงค์การใช้งานหลากหลาย ตั้งแต่การสร้างมิตรภาพ เครือข่ายความร่วมมือ ไปจนถึงการหาความสัมพันธ์และการทำธุรกรรมเชิงพาณิชย์ (Ratchaneekallayalack, 2021)

โครงสร้างของแอปพลิเคชันกำหนดให้สมาชิกต้องระบุข้อมูลส่วนบุคคลเชิงลึก (Granular Data) เช่น อายุ บทบาททางเพศ และสถานะสุขภาพ (Health Status) เพื่อการคัดกรองฟิชต์และความสนใจที่ตรงกัน เกิดเป็นปรากฏการณ์ Gamification of Intimacy หรือการแปรสภาพความปรารถนาส่วนบุคคลให้กลายเป็นข้อมูลดิจิทัลเชิงแข่งขัน ขณะเดียวกัน การเปิดเผยสถานะสุขภาพภายใต้แนวคิดสุขภาวะทางเพศเชิงบวกก็สร้างความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัวและการรั่วไหลของข้อมูลละเอียดอ่อน กลไกเชิงพาณิชย์ของแพลตฟอร์มดำเนินภายใต้โมเดล “Platform Capitalism” (Woodcock & Graham, 2020) ผ่านการโฆษณาที่มุ่งเป้าเฉพาะบุคคลและการบริการแบบฟรี-มีเยียม (Freemium Model) ที่จูงใจให้ผู้ใช้สมัครสมาชิกฟรี-มีเยียมเพื่อเข้าถึงฟีเจอร์ขั้นสูง

รูปแบบอาชญากรรมและพฤติการณ์เสี่ยงบนแอปพลิเคชันหาคู่

ภายใต้ประโยชน์ของพื้นที่เสมือนจริง แอปพลิเคชันหาคู่กลับเป็นช่องทางที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

ประการแรก การล่วงละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน แม้แอปพลิเคชันส่วนใหญ่มีระบบยืนยันอายุ (Age Verification) แต่ในทางปฏิบัติ เยาวชนยังคงเข้าถึงได้ผ่านช่องโหว่ของการตรวจสอบตัวตนที่ไม่ถี่ถ้วน ข้อมูลจาก UNICEF Thailand (2023) ระบุว่าเยาวชนที่เปราะบางทางเศรษฐกิจมีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์ (Online Child Sexual Exploitation: OCSE) โดยแรงขับเคลื่อนจากความอยากรู้อยากเห็นและการแสวงหาการยอมรับในกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยหลักให้เยาวชนปกปิดอายุจริงเพื่อเข้าสู่แพลตฟอร์ม นอกจากนี้ความยากจนดิจิทัล ยังผลักดันให้เยาวชนเข้าสู่ความสัมพันธ์เพื่อผลประโยชน์ หรือการค้าประเวณีแฝง โดยมักประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าความเป็นจริง ทำให้ตกเป็นเป้าหมายของการล่อลวงทางจิตวิทยา (Grooming) (Ratchaneekallayalack, 2021; ECPAT International, 2021)

ประการที่สอง การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีจรรยาวัชใช้กลยุทธ์ล่อลวงเพื่อนัดพบในพื้นที่ส่วนตัว เช่น หอพักหรือที่พักรายเดือน เพื่อชิงทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย หรือก่อเหตุฆาตกรรม (Ratchaneekallayalack, 2021) ระบบตรวจสอบตัวตนที่ไม่รัดกุมเปิดโอกาสให้มิจฉาชีพใช้อัตลักษณ์ปลอม (Catfishing) สร้างความไว้วางใจในระยะสั้นโดยผู้กระทำผิดบางกลุ่มมิได้มีรสนิยมทางเพศสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแอปพลิเคชัน แต่จงใจแสวงหาประโยชน์เชิงอาชญากรรม (Predatory Behavior) อาศัยภาวะนิรนามบนโลกออนไลน์เป็นเกราะกำบัง สอดคล้องกับทฤษฎีกิจวัตรประจำวันที่ว่า การขาด "ผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ" (Capable Guardian) ยิ่งเพิ่มโอกาสการเกิดอาชญากรรม (Leukfeldt & Yar, 2006)

ประการที่สาม ปรากฏการณ์ Chemsex และเครือข่ายยาเสพติดออนไลน์ การใช้สารเสพติดร่วมกับการมีเพศสัมพันธ์ (Chemsex) ทวีความรุนแรงในกลุ่มชายรักชายที่เข้าถึงกันผ่านแอปพลิเคชัน โดยใช้สารกระตุ้นประสาท เช่น เมทแอมเฟตามีนและคีตามีน เพื่อเพิ่มอารมณ์และขยายระยะเวลาการร่วมเพศ ผู้ใช้งานหลีกเลี่ยงการตรวจจับด้วยรหัสสัญลักษณ์ เช่น PnP (Party and Play), T (Tina) หรืออยากบินสูงและงานกลุ่ม (Weatherburn et al., 2022) ปรากฏการณ์นี้นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของอัตราการแพร่เชื้อ HIV และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รายใหม่ เนื่องจากภาวะมึนเมาทำให้การตัดสินใจลดลงและมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ป้องกันเพิ่มสูงขึ้น พร้อมทั้งเป็นช่องทางจัดหาและกระจายยาเสพติดในรูปแบบเครือข่ายย่อย (Micro-trafficking)

ประการที่สี่ การค้าประเวณีและแพลตฟอร์มบริการทางเพศแฝง แอปพลิเคชันหาคู่ได้ วัฒนาการสู่ตลาดดิจิทัล (Digital Marketplace) สำหรับการค้าประเวณีทั้งระดับท้องถิ่นและข้ามชาติผ่านรหัสคำโฆษณา เช่น รับงาน, ขอคำขนม, หาดนดูแล (Sugaring) ซึ่งสัมพันธ์ต่อการละเมิดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีและกฎหมายคอมพิวเตอร์ (Ratchaneekallayalack, 2021) นอกจากนี้ ยังมีความคาบเกี่ยวกับแพลตฟอร์มอื่น เช่น X (Twitter) และ OnlyFans โดยผู้ใช้บางกลุ่มนัดหมายเพื่อบันเทิงที่วิดีโอขณะมีเพศสัมพันธ์เผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อสร้างตัวตนดิจิทัลและรายได้จากยอดผู้ติดตาม นำไปสู่ความเสี่ยงจากการถูกข่มขู่กริชทรัพย์ (Sextortion) และการรั่วไหลของข้อมูลที่ไม่อาจลบเลือนได้ (Albury et al., 2021; UNICEF Thailand, 2023) ในส่วนการขยายตัวของการค้าประเวณีดิจิทัล ยังพบการใช้พื้นที่โรงแรมในย่านธุรกิจเป็นฐานปฏิบัติการชั่วคราว โดยเฉพาะที่นากังวลคือการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีของเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ผ่านรูปแบบ Sugar Dating ซึ่งมีสาเหตุจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและการใช้จ่ายเกินตัวตามกระแสบริโภคนิยม (UNICEF Thailand, 2023) การนัดหมายมักเกิดขึ้นในพื้นที่เฉพาะ เช่น คอนโดมิเนียม หอพัก หรือโรงแรมมาตรฐาน เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ (Capable Guardian) ในการสอดส่องดูแลและป้องกันการกระทำผิด (UNODC, 2023)

ประการที่ห้า การก่อความเดือดร้อนรำคาญและอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะ พฤติกรรม "Outdoor" หรือการนัดหมายปฏิบัติภารกิจในพื้นที่กึ่งสาธารณะ เช่น ห้องน้ำห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ หรืออาคารร้าง สร้างความไม่ปลอดภัยและละเมิดสิทธิของบุคคลทั่วไป โดยมีแรงขับเคลื่อนจากความต้องการความตื่นเต้นท้าทาย (Sensation Seeking) ในทางอาชญาวิทยา พื้นที่เหล่านี้เป็น "จุดอับสายตา" ที่ปราศจากผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ ดึงดูดให้เกิดอาชญากรรมซ้ำซ้อนตามทฤษฎีกิจวัตรประจำวันที่ว่า การนัดหมายในที่เปลี่ยวเพิ่มความเสี่ยงต่ออาชญากรรมรุนแรง

เนื่องจาก "ความไว้วางใจต่อคนแปลกหน้าภายใต้อารมณ์ชั่ววูบ" ทำให้เหยื่อละเลยการประเมินความปลอดภัยทางกายภาพ

ประการที่หก ผลกระทบด้านสุขภาพกายและจิตจากพฤติกรรมการใช้งาน ผู้ใช้บางรายใช้เวลาบนแอปพลิเคชันสูงถึง 7 ชั่วโมงต่อวัน สอดคล้องกับสถิติการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือของไทยที่สูงเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก (We Are Social & Meltwater, 2024) สะท้อนภาวะการติดใช้งานแอปพลิเคชันหาคู่แบบฝังหัว (Compulsive Dating App Usage) ที่นำไปสู่การเสพติดกามารมณ์ (Sex Addiction) โดยไม่รู้ตัว ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางกาย เช่น กลุ่มอาการปวดต้นคอ (Text Neck Syndrome) ภาวะล้าทางสายตา (Digital Eye Strain) และสุขภาวะทางจิตจากวัฒนธรรม "Gamification of Hookups" ที่กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันเชิงปริมาณค่อนในในกลุ่มเพื่อน เพิ่มความเสี่ยงต่ออาชญากรรมและการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ประการที่เจ็ด การทะเลาะวิวาทและความขัดแย้งทางดิจิทัล การสื่อสารที่ปราศจากการเห็นหน้านำไปสู่ปรากฏการณ์การลดการยับยั้งชั่งใจในโลกออนไลน์ (Online Disinhibition Effect) ซึ่งสร้างความขัดแย้งรุนแรงกว่าการสื่อสารปกติ สาเหตุหลักเกิดจากความไม่สอดคล้องของเป้าหมายการใช้งาน (Motive Discrepancy) ระหว่างผู้แสวงหามิตรภาพ ผู้ระบายความเหงา และผู้ต้องการความสัมพันธ์แบบไม่ผูกพัน เมื่อความคาดหวังไม่ตรงกันจึงเกิดการปะทะคารมและการระรานทางไซเบอร์ (อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการแอปพลิเคชันได้พัฒนาระบบจัดการตนเอง (Self-Regulation Tools) เช่น ฟังก์ชันปิดกั้น (Block) และการรายงานพฤติกรรม (Report) เพื่อรักษามาตรฐานความปลอดภัยตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูล (Platform Governance) (Albury et al., 2021)

ผลกระทบต่อภูมิทัศน์ธุรกิจกายภาพหรือสถานประกอบการทางกายภาพสำหรับกลุ่ม LGBTQ+

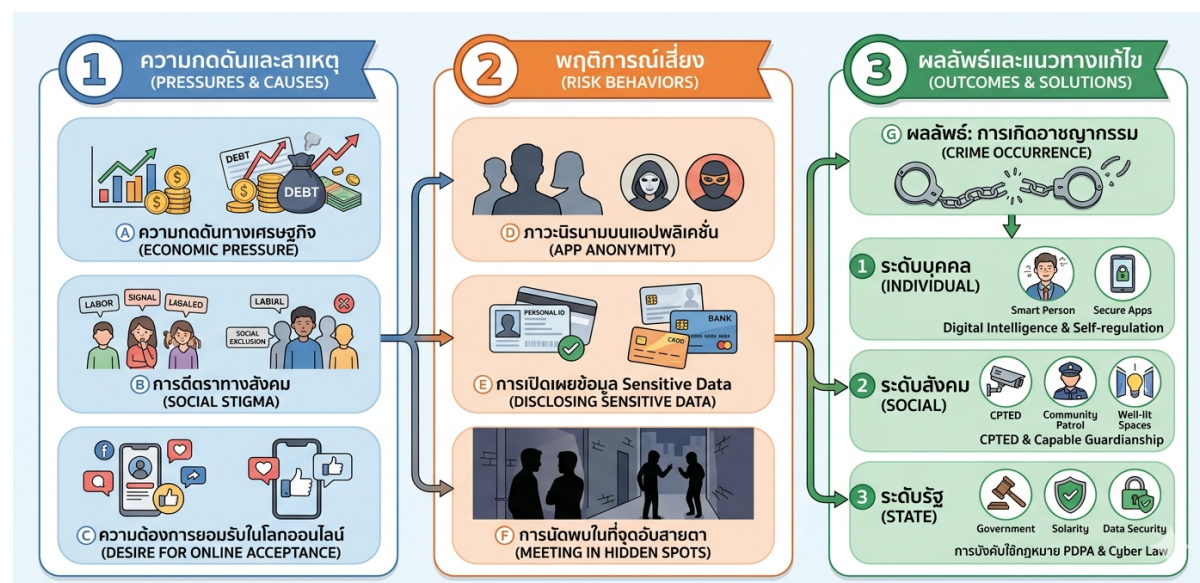
การขยายตัวของแอปพลิเคชันหาคู่ส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการทางกายภาพสำหรับกลุ่ม LGBTQ+ เช่น เซาว์น่า ดิสโกเทค และสถานนวดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งประสบภาวะขาดรายได้อย่างต่อเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ (Closeted users) ที่มองว่าแอปพลิเคชันมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าการเข้าใช้สถานประกอบการเฉพาะกลุ่ม แรงขับเคลื่อนสำคัญคือความสะดวกสบายและระบบเลือกคู่แบบเรียลไทม์ตามพิกัดที่ตั้ง (Location-based Services) ที่ตอบสนองความต้องการได้ทุกที่ทุกเวลา ประกอบกับข้อจำกัดจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ที่เป็นปัจจัยเร่งให้พื้นที่สังคมกายภาพหดถอยและตลาดแอปพลิเคชันเกิดการแข่งขันรุนแรงในเศรษฐกิจความใกล้ชิดเชิงดิจิทัล (Digital Intimacy Economy) (Albury et al., 2021;

ระเบียบวิธีการรวบรวมข้อมูลและกรอบการวิเคราะห์ (Methodology and Analytical Framework)

บทความวิชาการนี้ใช้ระเบียบวิธีทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (Systematic Narrative Review) โดยคัดเลือกข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2563–2567 (ค.ศ. 2020–2024) ครอบคลุมวารสารวิชาการ ฐานข้อมูลกฎหมายดิจิทัล และรายงานจากองค์กรระหว่างประเทศ (อาทิ UNICEF และ UNDP) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกเอกสาร (Inclusion Criteria) ที่เน้นเฉพาะ

บริบทอาชญากรรมไซเบอร์ในกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) โดยทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยโดยผ่านกรอบการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้ 3 ทฤษฎีหลักในการสังเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (1) ทฤษฎีความกดดันทั่วไป (GST) เพื่ออธิบายแรงจูงใจและสภาวะอารมณ์ทางลบ (2) ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม เพื่อวิเคราะห์การเรียนรู้บรรทัดฐานที่เบี่ยงเบนในกลุ่มเพื่อน และ (3) แนวคิด CPTED เพื่อวิเคราะห์โอกาสในการตกเป็นเหยื่อในพื้นที่นัดพบ

ผังมโนทัศน์ (Conceptual Model)

ภาพที่ 1 ผังมโนทัศน์

อธิบายผังมโนทัศน์เพื่อวิเคราะห์กระบวนการเกิดอาชญากรรมไซเบอร์และแนวทางแก้ไข บทความนี้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์แบ่งเป็นสามส่วนหลัก ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input/Strains) หมายถึงแรงผลักดันและสภาวะความกดดันที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยง ประกอบด้วยความกดดันทางเศรษฐกิจที่อาจผลักดันให้บุคคลแสวงหาทางออกด้วยวิธีการที่ผิดกฎหมาย การตีตราจากสังคมที่ทำให้รู้สึกแปลกแยกและโยยหาการยอมรับจากกลุ่มทางเล็กลงและความต้องการการยอมรับในโลกออนไลน์ที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยง เช่น การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเกินจำเป็น เมื่อวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory: GST) ปัจจัยเหล่านี้สร้างความเครียดและความรู้สึกเชิงลบ อันนำไปสู่การแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น

2. พฤติการณ์เสี่ยง (Process/Risk Behavior) หมายถึงพฤติกรรมหรือเงื่อนไขที่เพิ่มโอกาสการตกเป็นเหยื่อหรือการกระทำผิด ได้แก่ ภาวะนิรนามบนแอปพลิเคชันที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดกล้าก่อเหตุและเหยื่อขาดข้อมูลในการระวังตัว การเปิดเผยข้อมูลละเอียดอ่อน (Sensitive Data) ที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกนำไปใช้ในทางมิชอบหรือถูกแบล็กเมล์ และการนัดพบในพื้นที่จุดอันตรายซึ่งเพิ่มโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางกายภาพ วิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีกระบวนการทางสังคม พฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้และเลียนแบบกลุ่มเพื่อนออนไลน์ที่ทำให้มองว่าเป็นเรื่องปกติ

อีกทั้งเมื่อวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด CPTED พื้นที่จุดอับสายตาซึ่งขาดการเฝ้าระวังและการออกแบบที่ปลอดภัย เพิ่มโอกาสให้ผู้กระทำผิดก่ออาชญากรรม

3. ผลลัพธ์และแนวทางแก้ไข (Output/Intervention) เป็นมาตรการป้องกันจากสามภาคส่วน ได้แก่ (3.1) ระดับบุคคล ด้วยการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence: DQ) ครอบคลุม 8 ทักษะหลัก ได้แก่ การจัดการตัวตน การใช้เวลาหน้าจอ การรักษาความปลอดภัยและข้อมูลส่วนตัว การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การสร้างตัวตนเชิงดิจิทัล และการใช้สิทธิส่วนบุคคล ควบคู่กับการควบคุมตนเองไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง (Self-Regulation) (3.2) ระดับสังคม ด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อลดโอกาสการเกิดอาชญากรรม (CPTED) เช่น การจัดแสงสว่างและเพิ่มการมองเห็นในพื้นที่เสี่ยง และการมีผู้พิทักษ์ที่มีประสิทธิภาพ (Capable Guardianship) เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน และระบบรักษาความปลอดภัย และ (3.3) ระดับรัฐ ด้วยการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และกฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Cyber Law) อย่างเคร่งครัดเพื่อควบคุมและลงโทษผู้กระทำผิด

มุมมองผ่านทฤษฎีการอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมในสังคม

การวิเคราะห์พฤติกรรมผ่านทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมเชิงลึกของผู้ใช้งาน ผู้เขียนประยุกต์ใช้ทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยในการอธิบายปรากฏการณ์ดังนี้

1. ทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory: GST) แม้ทฤษฎีนี้จะถูกนำเสนอมานาน แต่ปัจจุบันได้ถูกนำมาอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนบนโลกไซเบอร์ได้อย่างชัดเจน ความกดดันระดับจุลภาคเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ ทั้งจากการขาดแคลนทรัพยากรทางการเงิน (Economic Strain) ความล้มเหลวซ้ำซากในความสัมพันธ์ดิจิทัล (Relational Failure) และการถูกตีตราทางสังคม (Social Stigmatization) ต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ความกดดันเหล่านี้ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางลบ เช่น ความโดดเดี่ยวหรือสิ้นหวัง

2. ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory) อธิบายถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในโลกออนไลน์ (Digital Peer Influence) ที่มีผลต่อการตัดสินใจของเยาวชน ข้อมูลจาก UNICEF Thailand (2023) ชี้ว่าหากเยาวชนอยู่ในเครือข่ายสังคมที่ยอมรับการแลกเปลี่ยนทางเพศเพื่อผลประโยชน์ จะเกิดการเรียนรู้และยอมรับบรรทัดฐานของกลุ่ม (Differential Association) เพื่อให้ได้รับการยอมรับและสถานะทางเศรษฐกิจภายในกลุ่มเพื่อนที่นิยมความฟุ่มเฟือย บรรทัดฐานที่เบี่ยงเบนในกลุ่ม LGBTQ+ บางกลุ่มบนแอปพลิเคชันสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิด "แหล่งกำเนิดความเครียดที่หลากหลาย" (Multiple Sources of Stress) โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีที่เข้าสู่ระบบเพื่อการแลกเปลี่ยนทางเพศเชิงพาณิชย์ (Survival Sex) เนื่องจากการขาดแคลนทุนการศึกษาและแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่ทวีความรุนแรงในยุคหลังแพนเดมิก ซึ่ง Ratchaneekallayalack (2021) ยืนยันว่าความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นปัจจัยรากเหง้าที่กระตุ้นให้เยาวชนใช้พื้นที่ออนไลน์ในการแสวงหารายได้ผ่านความสัมพันธ์ทางเพศที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิด นอกจากนี้ ความกดดันจากการสูญเสียสิ่งพึงปรารถนา (Strain from the Removal of Positive Stimuli) เช่น ความล้มเหลวในความสัมพันธ์แบบชั่วคราว (Casual Sex) ที่เปราะบางและเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในแอปพลิเคชัน มักนำไปสู่ภาวะ "ความเครียดเฉพาะกลุ่ม" (Minority Stress) ในบริบทสมัยใหม่ อันเกิดจากความขัดกันระหว่างการแสวงหาความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับวัฒนธรรม "รักง่ายหน่ายเร็ว" (Hook-up Culture) ความผิดหวังซ้ำซาก

จากการถูกปฏิเสธหรือการล่องหน (Ghosting) บั่นทอนสุขภาวะทางจิตอย่างรุนแรง (Jaspal, 2020) ส่งผลให้บางรายหันไปมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกพันซ้ำ ๆ เพื่อระบายความเครียด จนนำไปสู่ภาวะพฤติกรรมทางเพศแบบควบคุมไม่ได้ (Compulsive Sexual Behavior Disorder: CSBD) เพื่อใช้เป็นกลไกเยียวยาตนเอง (Self-medication) หลีกหนีจากความโดดเดี่ยวหรือความรู้สึกไร้ค่า

ในส่วนของ Chemsex งานวิจัยของ Weatherburn et al. (2022) ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สารกระตุ้นเพื่อหลีกหนีความเป็นจริงและความเจ็บปวดในชีวิต (Escapism) ซึ่งนำไปสู่การขาดสติในการป้องกันตนเอง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษา ส่งผลให้สถิติผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ในประเทศไทยกว่าร้อยละ 50 เป็นกลุ่มเยาวชนอายุน้อยกว่า 25 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการใช้ถุงยางอนามัย

ประการสุดท้าย การถูกตีตราทางสังคมและการเลือกปฏิบัติในที่ทำงานยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของกลุ่ม LGBTQ+ โดยเฉพาะกลุ่มที่ปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศ (Identity Concealment) เพื่อรักษาความมั่นคงในอาชีพ (Boonmongkon et al., 2022) แม้สังคมไทยมีภาพลักษณ์ของการยอมรับ แต่ในทางปฏิบัติยังพบการกีดกันในขั้นตอนการรับสมัครงานและการเลื่อนตำแหน่ง โดยเฉพาะในองค์กรอนุรักษ์นิยม ความกดดันจากการใช้ชีวิตสองหน้า (Dual Life) นำไปสู่สภาวะเครียดสะสม การแยกตัวจากสังคม หรือการตัดสินใจลาออกเพื่อหลีกหนีการถูกตัดสิน (Boonmongkon et al., 2022)

นอกจากนี้ ความกดดันจากการสูญเสียสิ่งพึงปรารถนา (Strain from the removal of positive stimuli) เช่น ความล้มเหลวในความรักหรือความสัมพันธ์แบบชั่วคราว (Casual Sex) ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเปราะบางในแอปพลิเคชัน มักนำไปสู่ภาวะ "ความเครียดเฉพาะกลุ่ม" (Minority Stress) ในบริบทสมัยใหม่ ซึ่งอธิบายว่ากลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ต้องเผชิญกับความคาดหวังที่มีความขัดแย้งระหว่างการแสวงหาความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับวัฒนธรรม "รักง่ายหน่ายเร็ว" (Hook-up Culture) ในโลกดิจิทัล ความผิดหวังซ้ำซากจากการถูกปฏิเสธหรือการล่องหน (Ghosting) ในแอปพลิเคชัน ส่งผลต่อสภาวะอารมณ์ทางลบ (Negative Affect) และบั่นทอนสุขภาวะทางจิตอย่างรุนแรง (Jaspal, 2020)

ความเครียดสะสมดังกล่าวส่งผลให้บางรายหันไปใช้การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกพันซ้ำ ๆ เพื่อระบายความเครียดชั่วคราว จนนำไปสู่ภาวะ "พฤติกรรมทางเพศแบบควบคุมไม่ได้" (Compulsive Sexual Behavior Disorder – CSBD) หรือที่เคยรู้จักในนามการเสพติดกามารมณ์ (Sex Addiction) เพื่อใช้เป็นกลไกในการเยียวยาตนเอง (Self-medication) และหลีกหนีจากความโดดเดี่ยวหรือความรู้สึกไร้ค่า ซึ่งพฤติกรรมนี้ยิ่งตอกย้ำวงจรความเครียดและเพิ่มความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือการถูกละเมิดในพื้นที่ออนไลน์มากยิ่งขึ้น

ในส่วนประเด็นการใช้สารเสพติดรวมกับการมีเพศสัมพันธ์ หรือ Chemsex งานวิจัยของ Weatherburn et al. (2022) ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ที่น่ากังวลระหว่างการใช้สารกระตุ้น เช่น ยาไอซ์ เพื่อหลีกหนีความเป็นจริงและความเจ็บปวดในชีวิต (Escapism) ซึ่งนำไปสู่การขาดสติในการป้องกันตนเอง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษาที่ยังขาดความตระหนักรู้ถึงความเสี่ยง ส่งผลให้สถิติผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ในประเทศไทยกว่าร้อยละ 50 เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี และส่วนใหญ่เกิดจากการยอมรับความพึงพอใจชั่วคราวโดยปราศจากการใช้ถุงยางอนามัยทั้งนี้ แรงกดดันจาก

การถูกตีตราทางสังคม (Social Stigma) และการเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน (Workplace Discrimination) ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) โดยเฉพาะกลุ่มที่มีบุคลิกภาพไม่แสดงออก (Discreet/Straight-acting) ซึ่งมักเลือกที่จะปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศ (Identity Concealment) เพื่อรักษาความมั่นคงในอาชีพและหลีกเลี่ยงอคติจากการประเมินผลงาน (Boonmongkon et al., 2022)

บริบทสังคมไทยกับความกดดันของกลุ่ม LGBTQ+

แม้สังคมไทยจะมีภาพลักษณ์ของการยอมรับ แต่ในทางปฏิบัติกลุ่ม LGBTQ+ ยังคงเผชิญการกีดกันในขั้นตอนรับสมัครงานและการเลื่อนตำแหน่ง โดยเฉพาะในองค์กรอนุรักษ์นิยม ความกดดันจากการใช้ชีวิตสองหน้า (Dual Life) นำไปสู่ภาวะเครียดสะสม การแยกตัวจากสังคม (Social Withdrawal) หรือความแปลกแยกจากงาน (Work Alienation) ซึ่งอาจพัฒนาเป็นพฤติกรรมต่อต้านบรรทัดฐานสังคม เพื่อตอบโต้ความไม่ยุติธรรมที่ได้รับ (Boonmongkon et al., 2022)

ทฤษฎีความกดดันทั่วไป (GST) ยังคงใช้ในการอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนยุคปัจจุบันอย่างกว้างขวาง อาชญากรรมมิได้เกิดจากปัจจัยเศรษฐกิจเพียงประการเดียว แต่เป็นผลจากความกดดันที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางลบ โดยเฉพาะความโกรธและความคับข้องใจ แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (1) การไม่สมหวังในเป้าหมาย (2) การสูญเสียสิ่งพึงปรารถนา และ (3) การเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นลบ เช่น การถูกตีตรา ทั้งนี้ มิใช่ทุกคนที่เผชิญความกดดันจะเลือกวิถีทางที่ผิดกฎหมาย แต่ขึ้นอยู่กับกลไกการรับมือ (Coping Mechanisms) ของแต่ละบุคคล

ในบริบทประเทศไทย ความกดดันต่อกลุ่ม LGBTQ+ มีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนจากการออกมาแสดงตัวตนในพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากร LGBTQ+ ประมาณ 4 ล้านคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจ (Pink Money) (LGBT Capital, 2023) ความสำเร็จในการผ่าน "ร่างกฎหมายสมรสเท่าเทียม" ในปี พ.ศ. 2567 เป็นหมุดหมายสำคัญในการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานและลดทอนความกดดันระดับโครงสร้าง ภาคธุรกิจยังขานรับแนวคิด DEI (Diversity, Equity, and Inclusion) สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปราศจากอคติ (UNDP, 2021) ขณะที่ระดับครอบครัว สมาชิกเปลี่ยนจากการปฏิเสธมาเป็นการเข้าใจและสนับสนุนทางจิตใจ ส่งผลเชิงบวกต่อสุขภาพจิตและเป็นพลังขับเคลื่อนให้กลุ่ม LGBTQ+ แสดงศักยภาพด้านการเรียนและการทำงานอย่างโดดเด่น

ในด้านสาเหตุของความหลากหลายทางเพศ โลกวิทยาศาสตร์ปัจจุบันมองว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างปัจจัยทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม โดยไม่มียีนเดียวที่กำหนด แต่เป็นผลจากยีนหลายตำแหน่งร่วมกับปัจจัยฮอร์โมนในครรภ์ องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ถอดถอนพฤติกรรมรักเพศเดียวกันออกจากบัญชีโรคสาธยายอย่างสมบูรณ์ (WHO, 2022)

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีข่าวการฆาตกรรมเกิดขึ้นเช่น พาดหัวข่าว "เซ็กส์พิสดาร! หนุ่มรักร่วมเพศ ทำคู่ชาตตาย ถูกฆ่าเสียชีวิตระหว่างทำกิจกรรม นำศพไปทิ้งหาย 9 วัน" จากคดีสะเทือนขวัญกรณีการพบศพชายถูกฆาตกรรมโดยสภาพศพถูกรัดคอด้วยสายโทรศัพท์และมีการใช้ถุงพลาสติกคลุมศีรษะ ก่อนจะพบนอนห่อศพทิ้งไว้ริมทางอย่างน่าสยดสยอง ปราบฏาการณ์ความรุนแรงที่เชื่อมโยงกับแอปพลิเคชันหาคู่สะท้อนได้ จากคดีสะเทือนขวัญกรณีการพบศพชายถูกรัดคอเสียชีวิต ก่อนนำไปทิ้งริมทางจากการสืบสวนพบว่า ผู้ตายมักใช้งานแอปพลิเคชันหาคู่ เพื่อติดต่อกับบุคคลที่มีความสนใจเฉพาะทาง

และได้นัดหมายกับผู้ต้องหาผ่านแพลตฟอร์มดังกล่าวก่อนพากันไปยังรีสอร์ทใกล้จุดพบศพ ซึ่งนาย ก. (นามสมมุติ) หรือผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่า ผู้ตายเสียชีวิตขณะมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน คดีนี้จึงเป็นอุทาหรณ์สำคัญถึงอันตรายของการนัดพบคนแปลกหน้าผ่านแอปพลิเคชัน ที่หากขาดความระมัดระวังอาจนำไปสู่โศกนาฏกรรมถึงชีวิต

การวิเคราะห์เหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การพาดหัวข่าวมักมุ่งเน้นประเด็นทางเพศเป็นหลัก ซึ่งอาจนำไปสู่การตีตรากลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ว่ามีพฤติกรรมทางเพศที่ง่ายตายและเปลี่ยนคู่นอนบ่อยครั้ง ภาพลักษณ์ดังกล่าวตอกย้ำบทบาทของแอปพลิเคชันในฐานะปัจจัยที่เอื้อต่อการพบปะเพื่อมีเพศสัมพันธ์ อันเป็นวัตถุประสงค์หลักของผู้ใช้งานส่วนใหญ่

2. ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory) โดยเฉพาะทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) อธิบายว่าบุคคลถูกขัดเกลาผ่านปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน หากความสัมพันธ์ในสถาบันหลักเป็นบวก บุคคลจะปฏิบัติตามบรรทัดฐานสังคม แต่หากขาดการยอมรับ อาจหันไปยึดถือบรรทัดฐานของกลุ่มรองที่เปี่ยงเบน (Akers & Jennings, 2022) โดยเฉพาะเยาวชน LGBTQ+ ที่มองหาพื้นที่ปลอดภัย จากกลุ่มเพื่อนที่มีอัตลักษณ์คล้ายคลึงกัน (Homophily) เนื่องจากต้องการการยอมรับที่หาได้ยากในสถาบันหลักบางแห่ง เครือข่ายเหล่านี้ได้ขยายตัวเข้าสู่แอปพลิเคชันออนไลน์ผ่านการชักชวนในกลุ่มเพื่อน (Peer Referral) โดยข้อมูลจาก UNICEF Thailand (2023) ชี้ว่ากระบวนการกระตุ้นจากกลุ่มเพื่อน (Peer Pressure) และความต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มออนไลน์ (Social Validation) เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เข้าสู่วงจรการใช้งานแอปพลิเคชันหาคู่ตั้งแต่อายุต่ำกว่า 18 ปี เพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกล่อลวง (Online Grooming) และการตกเป็นเหยื่อการล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์

นอกจากนี้ ยังพบการแฝงตัวของบุคคลในวงการสงฆ์บางกลุ่มที่ใช้แอปพลิเคชัน เพื่อนัดหมายมีเพศสัมพันธ์ทั้งภายในวัดและนอกวัด โดยเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเป็นฆราวาสเพื่ออำพรางตัว กรณีสะเทือนขวัญที่อำเภอแม่จัน จ. เชียงราย พบว่า สหกรณ์ความรุนแรงถึงขั้นฆาตกรรมเด็กชายวัย 6 ขวบ โดยผู้ร่วมกระทำผิดอายุเพียง 15 ปี แสดงให้เห็นถึงช่องโหว่ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อผู้เปราะบางในสังคม

3. แนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม (CPTED) ซี. เรย์ เจฟเฟอรี (C. Ray Jeffery) นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน คือผู้ริเริ่มแนวคิด CPTED โดยตีพิมพ์ในหนังสือชื่อ Crime Prevention Through Environmental Design เมื่อปี ค.ศ. 1971 (พ.ศ. 2514) ต่อมา ออสการ์ นิวแมน (Oscar Newman) ได้ต่อยอดแนวคิดด้วยทฤษฎีพื้นที่ป้องกันได้ (Defensible Space) แนวคิดนี้สำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงและอาชญากรรมที่เชื่อมโยงจากโลกออนไลน์สู่กายภาพ ดังนี้

3.1 พฤติกรรมแสวงหาโอกาสของอาชญากร บนแพลตฟอร์มออนไลน์ อาชญากรใช้ข้อมูลโปรไฟล์คัดกรอง "เหยื่อ" โดยประเมินความเปราะบางจากความโดดเดี่ยว ความต้องการความรัก และความเชื่อใจง่าย เมื่อนัดพบจริงอาชญากรจะเลือก "พื้นที่เสี่ยง" ที่เปลี่ยว มุมอับ หรือเป็นส่วนตัวสูง เช่น ที่พักส่วนตัวหรือโรงแรมขนาดเล็กที่ขาดระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อควบคุมสถานการณ์และจำกัดการเข้าถึงความช่วยเหลือจากภายนอก โดยอาศัยการขาด "ความรับผิดชอบในพื้นที่" (Territoriality) ของสถานที่ที่ถูกละเลย

3.2 พฤติกรรมประหลาดบางของเหยื่อ ผู้ใช้งานมักเปิดใจง่ายขึ้นจากบทสนทนาออนไลน์ ทำให้ขาดความระมัดระวังเมื่อพบหน้า หลายคนเลือกสถานที่นัดพบที่เป็นส่วนตัวเกินไปโดยไม่รู้เท่าทันความเสี่ยง และอาจเดินทางไปพบคนแปลกหน้าในพื้นที่ไม่คุ้นเคย ทำให้ไม่สามารถประเมินความปลอดภัยของสถานที่ได้อย่างเหมาะสม

แนวทางการป้องกันและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การจัดการอาชญากรรมบนโลกดิจิทัลที่เกิดจากแอปพลิเคชันหาคู่ จำเป็นต้องบูรณาการกลไกป้องกันสี่ระดับอย่างเชื่อมโยงกันดังต่อไปนี้

1. ระดับบุคคล ต้องเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence: DQ) ครอบคลุมแปดทักษะหลัก ได้แก่ การจัดการตัวตน การใช้เวลาหน้าจอ การรักษาความปลอดภัยและข้อมูลส่วนตัว การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การสร้างตัวตนเชิงดิจิทัล และการใช้สิทธิส่วนบุคคล ควบคู่กับการเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากวัฒนธรรมการมีเพศสัมพันธ์ชั่วคราว (Hook-up Culture) สู่การสร้างทุนทางสังคม (Social Capital) เพื่อลดความโดดเดี่ยวและความรู้สึกแปลกแยกในกลุ่ม LGBTQ+ (Jaspal, 2020) พร้อมทั้งปลูกฝังทักษะการกำกับตนเอง (Self-regulation) ยับยั้งพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศแบบควบคุมไม่ได้ และตระหนักถึงผลกระทบระยะยาวต่อชื่อเสียงและความสัมพันธ์ในครอบครัว

2. ระดับครอบครัว บิดามารดาและผู้ปกครองต้องเป็น "ต้นแบบทางดิจิทัลที่ดี" และสร้าง "พื้นที่ปลอดภัยเชิงจิตวิทยา" ให้บุตรหลานสามารถปรึกษาปัญหาความเสี่ยงในโลกออนไลน์ได้อย่างเปิดเผย โดยปราศจากการตัดสิน โดยเฉพาะเยาวชน LGBTQ+ ที่มักใช้แอปพลิเคชันหาคู่เพื่อแสวงหาการยอมรับ ครอบครัวจึงเป็นเกราะป้องกันสำคัญ หากมีการเลี้ยงดูแบบสนับสนุนทางอารมณ์ (Supportive Parenting) และการสื่อสารเชิงรุกเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัย (Active Mediation) จะช่วยลดโอกาสที่เด็กจะเข้าสู่วงจรการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ผ่านแอปพลิเคชันได้อย่างมีนัยสำคัญ (UNICEF Thailand, 2023)

3. ระดับสังคมและชุมชน สถานประกอบการหอพัก โรงแรม และที่พักระยะสั้น ควรยกระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ตามหลักจริยธรรมเพื่อคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (The Code of Conduct) ผ่านการฝึกอบรมพนักงานให้สังเกตพฤติกรรมเสี่ยง (Red Flags) และสร้างระบบแจ้งเหตุที่รวดเร็ว (ECPAT International, 2021; UNODC, 2023) ควบคู่กับการประยุกต์ใช้แนวคิด CPTED เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น เพิ่มแสงสว่าง ลดมุมอับสายตา และใช้เทคโนโลยีเฝ้าระวังอัจฉริยะในจุดเข้า-ออก ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการตรวจจับอาชญากรรม นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้ชุมชนจัดพบในที่สาธารณะที่มีผู้คนพลุกพล่านและกล้องวงจรปิด พร้อมแจ้งบุคคลใกล้เคียง ทราบข้อมูลการนัดหมาย และหลีกเลี่ยงการเข้าพบในที่ส่วนตัวในการพบกันครั้งแรก สถานประกอบการควรมีระบบตรวจสอบตัวตนที่เข้มงวด หากพบเยาวชนเข้าพบกับบุคคลต่างวัยที่ไม่มีหลักฐานความสัมพันธ์ทางครอบครัว พึงระงับบริการและแจ้งเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ความปลอดภัยสูงสุด (Child Safeguarding) ส่วนพื้นที่สาธารณะ เช่น ห้องน้ำหรือสวนสาธารณะ ต้องบริหารจัดการให้เกิดการสอดส่องดูแลตามธรรมชาติ (Natural Surveillance) โดยกำจัดสิ่งกีดขวางทางสายตา ควบคู่กับการสร้างบรรทัดฐานสังคมที่ไม่นิ่งเฉย (Bystander Intervention) เพื่อความปลอดภัยของชุมชนอย่างยั่งยืน (UNICEF Thailand, 2023)

4. ระดับภาครัฐ ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้นเป็นกลไกควบคุมสังคม ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เพื่อกำกับเนื้อหาที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม โดยรักษาสมดุลระหว่างสิทธิความเป็นส่วนตัวและความมั่นคงสากล (Royal Gazette, 202พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ซึ่งบังคับใช้เต็มรูปแบบในปี 2565 เพื่อป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล (Office of the Personal Data Protection Committee, 2022) และพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. 2566 ที่ให้อำนาจหน่วยงานสกัดกั้นบัญชีม้าและเว็บไซต์ผิดกฎหมายได้อย่างรวดเร็ว (Cyber Crime Investigation Bureau [CCIB], 2023) แม้จะมีเสียงสะท้อนจากภาคประชาสังคมด้านเสรีภาพในการแสดงออก แต่กฎหมายเหล่านี้ยังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการลดและสกัดกั้นแพลตฟอร์มที่ส่งเสริมอาชญากรรมออนไลน์อย่างเป็นรูปธรรม (Chayasunthorn, 2024; MDES, 2023)

องค์ความรู้ใหม่

บทความนี้ได้สังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ผ่านการเชื่อมโยงพลวัตทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

1. พลวัตทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมบนพื้นที่เสมือนจริง

1.1 เศรษฐกิจสีรุ้ง (Rainbow Economy) และทุนนิยมแพลตฟอร์ม การเติบโตของอำนาจการซื้อของกลุ่ม LGBTQ+ ทำให้เกิดแอปพลิเคชันหาคู่ที่เป็นกลไกของ "ทุนนิยมแพลตฟอร์ม" ที่แสวงหาและจัดเก็บข้อมูลละเอียดอ่อนเพื่อประโยชน์ทางการค้า ซึ่งนำไปสู่ปรากฏการณ์ Gamification of Intimacy ทำให้ความสัมพันธ์กลายเป็นการแข่งขันทางข้อมูล แม้การเปิดเผยสถานะสุขภาพจะช่วยลดการตีตรา แต่ก็เพิ่มความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัวอย่างยิ่งยวด

1.2 การจัดเก็บข้อมูลละเอียดอ่อน (Granular Data) การที่แพลตฟอร์มรวบรวมข้อมูลส่วนตัวที่ลึกซึ้งของผู้ใช้งาน นำมาซึ่งความเสี่ยงในการถูกนำไปใช้ในทางที่มิชอบและก่ออาชญากรรมได้

2. จำแนกพฤติกรรมเสี่ยงและรูปแบบอาชญากรรมไซเบอร์ (4 มิติ)

2.1 มิติด้านเยาวชน การใช้ช่องโหว่ของระบบตรวจสอบอายุนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์ (OCSE) และ "ความสัมพันธ์เพื่อผลประโยชน์" (Sugar Dating) ที่เกิดจากความเปราะบางทางเศรษฐกิจ (Digital Poverty)

2.2 มิติด้านความรุนแรงและทรัพย์สิน การใช้ "อัตลักษณ์ลวง" (Catfishing) เพื่อหลอกลวงเหยื่อไปกระทำชำเราหรือประทุษร้ายในพื้นที่ส่วนตัวที่ขาดผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ

2.3 มิติด้านสุขภาพและยาเสพติด เกิดปรากฏการณ์ Chemsex การใช้สารเสพติดร่วมกับการมีเพศสัมพันธ์ ที่เชื่อมโยงกับเครือข่ายยาเสพติดออนไลน์ (Micro-trafficking) และการเพิ่มขึ้นของอัตราการแพร่เชื้อ HIV ซึ่งเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขที่รุนแรง

2.4 มิติด้านการค้าประเวณีและศีลธรรม การที่แอปพลิเคชันถูกแปรสภาพเป็นตลาดบริการทางเพศแฝง และการสร้างตัวตนดิจิทัลบนแพลตฟอร์มอย่าง X (Twitter) หรือ OnlyFans ที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกข่มขู่กรรโชกทรัพย์ (Sextortion)

3. การบูรณาการแนวคิด CPTED กับพื้นที่นัดพบ (Online-to-Offline) บทความนี้เน้นย้ำว่า อาชญากรรมที่เริ่มต้นจากออนไลน์มักจะจบลงในพื้นที่กายภาพ ดังนั้นการประยุกต์ใช้หลัก CPTED จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

3.1 การสอดส่องดูแลโดยธรรมชาติ (Natural Surveillance) การออกแบบพื้นที่เสี่ยง เช่น ห้องน้ำสาธารณะ หรือมุมอับในสถานประกอบการ ให้โปร่งตา ลดมุมอับ เพื่อให้บุคคลทั่วไปสามารถช่วยสอดส่องดูแลได้

3.2 การควบคุมการเข้าออก (Access Control) สถานประกอบการที่พักรวมควรมีระบบตรวจสอบตัวตนที่เข้มงวด โดยเฉพาะเมื่อพบเยาวชนเข้าพักกับผู้อื่นที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางครอบครัว เพื่อทำหน้าที่เป็น "Capable Guardian"

3.3 การส่งเสริมความรับผิดชอบในพื้นที่ (Territorial Reinforcement) การสร้างบรรทัดฐาน และส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของสถานประกอบการและชุมชน เพื่อสร้างความอับอาย และเกรงกลัวต่อผู้กระทำความผิด

บทสรุป

การเปลี่ยนผ่านของกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ในสังคมไทยสู่พื้นที่แอปพลิเคชัน หาคู่ระบุพิภพตำแหน่ง สะท้อนบทบาทสำคัญของ "เศรษฐกิจสีรุ้ง" ในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล ทว่า เทคโนโลยีดังกล่าวกลับเป็น "ดาบสองคม" ที่เปลี่ยนผู้ใช้ให้กลายเป็นเป้าหมายของอาชญากรรมไซเบอร์ หลากรูปแบบ ตั้งแต่การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเยาวชน การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ปรากฏการณ์ใช้สารเสพติดร่วมกับมีเพศสัมพันธ์ (Chemsex) เครือข่ายค้าประเวณีดิจิทัลแฝง และอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งมีรากฐานจากความกดดันทางโครงสร้างตามทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) และกระบวนการเรียนรู้บรรทัดฐานเบี่ยงเบนจากกลุ่มเพื่อนตามทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory)

องค์ความรู้ใหม่สำคัญของบทความนี้ คือการบูรณาการแนวคิด CPTED เข้ากับการวิเคราะห์ วงจรนัดพบจากออนไลน์สู่พื้นที่กายภาพของกลุ่ม LGBTQ+ ในบริบทสังคมไทยอย่างเฉพาะเจาะจง โดยจำแนกมิติอาชญากรรมอย่างเป็นระบบสี่มิติ ได้แก่ มิติเยาวชน มิติความรุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สิน มิติสุขภาวะและยาเสพติดและมิติการค้าประเวณี พร้อมอธิบายปฏิสัมพันธ์ระหว่าง "ผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจ" "เป้าหมายที่เหมาะสม" และ "การขาดผู้คุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ" ในพื้นที่เสี่ยง บทความจึงสังเคราะห์แนวทางป้องกันเชิงบูรณาการสี่ระดับ ตั้งแต่การสร้างความปลอดภัยทางดิจิทัลระดับบุคคล พื้นที่ปลอดภัยของครอบครัว ความรับผิดชอบต่อสังคมของสถานประกอบการ ไปจนถึงการบังคับใช้กฎหมายดิจิทัลภายใต้หลักธรรมาภิบาลข้อมูล อันเป็นการเชื่อมโยงทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยสู่ปฏิบัติการจริง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางดิจิทัลและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่ม LGBTQ+ ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

References

- Akers, R. L., & Jennings, W. G. (2022). *Social learning theory*. In The Oxford Handbook of Criminological Theory (Online ed.). Oxford University Press.
- Albury, K., Burgess, J., Light, B., Race, K., & Byron, P. (2021). *Data cultures of mobile dating and hook-up apps: Emerging issues for critical social science research*. Routledge.
- Armitage, R. (2020). *Crime prevention through environmental design*. In The Oxford Handbook of Criminological Theory (Online ed.). Oxford University Press.
- Boonmongkon, P., Guadamuz, T. E., & Storer, H. L. (2022). *LGBTQ+ inclusion in the Thai workplace: Policy vs. practice*. Mahidol University Press.
- Chayasunthorn, P. (2024). *Digital rights and digital authoritarianism in Southeast Asia: The case of Thailand*. Faculty of Law, Thammasat University.
- Cyber Crime Investigation Bureau [CCIB]. (2023). *Annual report on technology crime prevention and suppression 2023*. Royal Thai Police.
- Dijk, J. V. (2020). *The network society* (4th ed.). SAGE.
- ECPAT International. (2021). *The code of conduct for the protection of children from sexual exploitation in travel and tourism: Global report*. <https://www.thecode.org/>
- Jaspal, R. (2020). *The Gay Dating App Emotion Antidote: Managing the emotional challenges of gay social media*. Routledge.
- Leukfeldt, E. R., & Yar, M. (2006). *Cybercrime and society* (3rd ed.). SAGE.
- LGBT Capital. (2023). *LGBT wealth and the rainbow economy: Global sector report 2023*. <https://www.lgbt-capital.com/>
- Ministry of Digital Economy and Society [MDES]. (2023). *Operational guidelines for the Emergency Decree on Prevention and Suppression of Technology Crimes B.E. 2566*. <https://www.mdes.go.th>
- Office of the National Digital Economy and Society Commission. (2023). *Thailand Digital Economy Index Report 2023*. Ministry of Digital Economy and Society.
- Office of the Personal Data Protection Committee. (2022). *Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019): Practice guide for organizations*. Ministry of Digital Economy and Society.
- Ratchaneekallayalack, S. (2021). *Social media and crime: The evolution of digital deviance in Thai society*. Thammasat University.
- Royal Gazette. (2023, March 16). *Emergency Decree on Prevention and Suppression of Technology Crimes, B.E. 2566 (2023)*. Vol. 140, Part 20 A.
- UNICEF Thailand. (2023). *Disrupting harm: Child sexual exploitation in the digital age – Thailand report*. <https://www.unicef.org/thailand/reports/disrupting-harm-thailand>
- United Nations Development Programme [UNDP]. (2021). *Economic inclusion of LGBTI groups in Thailand: Perspectives from business and civil society*. UNDP Thailand.

- United Nations Office on Drugs and Crime [UNODC]. (2023). *Global report on trafficking in persons 2022*. United Nations.
- We Are Social & Meltwater. (2024). *Digital 2024: Thailand*. <https://wearesocial.com/th/reports/digital-2024-thailand/>
- Weatherburn, P., Bourne, A., Hickson, F., & Reid, D. (2022). *The 2022 gay men's sex survey: Chemsex and digital app usage patterns*. National Institute for Health Research.
- Woodcock, J., & Graham, M. (2020). *The gig economy: A critical introduction*. Polity Press.
- World Health Organization [WHO]. (2022). *International classification of diseases for mortality and morbidity statistics* (11th ed. Revision). <https://icd.who.int/browse11/l-m/en>